

தானியலே புத்தகம் - நூற்ற அறுபது ஆம் எண்

தானியலே இறதி தரிசனத்தின் தீர்க்கதரிசன
முக்கியத்தவம்: கடசை நாட்களக்கான சத்தியத்தை
வளெளிப்படத்ததல்

Jeff Pippenger
2024-03-26

நித்திய சுவிசவேத்தின் முன்று-அடக்க சயெல்முறையினால் தக்கத்தின்
நாட்களிலிருந்த உயிர்த்தெழுப்பப்பட்டவராக தானியலே பத்தாம்
அதிகாரத்தில் அடயாளப்படத்தப்பட்கிறார். பின்னர் கபிரியலே,
பதினோராம் அதிகாரத்தின் தீர்க்கதரிசன வரலாற்றை தானியலேக்க
வழங்குகிறார்; இவ்வாறு பரெய நதியான ஹித்தகேக்கலேன் ஒளியின்
வரலாறு அடயாளப்படத்தப்பட்கிறது.

“தவேனடயை வார்த்தயை இன்னம் மிக நரெக்கமாக ஆய்ந்த
அறிதல் அவசியமாக உள்ளது. கறிப்பாக, நமத பணியின் வரலாற்றில்
இதவரை இல்லாத அளவுக்க தானியலேம் வளெளிப்படத்ததலும்
கவனத்திற்கு வர வணேட்டம். ரோம அதிகாரத்தயையும்
பாப்பரசாட்சியயையும் கறித்த சில அம்சங்களில் நாம் கறவைாகப்
பசேக்தூடம்; ஆனால், தவேனடயை ஆவியின் பரேிறைப்பின் கீழ்
தீர்க்கதரிசிகளும் அப்போஸ்தலரம் எழ்தியவற்றின்மலே நாம்
கவனத்ததைத் திரப்ப வணேட்டம். தீர்க்கதரிசனத்ததை அளித்ததிலும்,
சித்தரிக்கப்பட்ட நிகழ்வுகளிலும், பரிசுத்த ஆவி காரியங்களை
இப்படியாக அமதைத்திரக்கிறார்: மனித சயெற்பாட்டாளர் பார்வைக்க
வளெளியே வைக்கப்பட்ட, கிறிஸ்தவுக்கள் மறவைக்கப்பட்ட, வானத்தின்
ஆண்டவராகிய தவேனம் அவரடயை நியாயப்பிரமணமும்
உயர்த்தப்பட வணேட்டம்.”

“தானியலே புத்தகத்ததை வாசியுங்கள். அங்கே சித்தரிக்கப்பட்டிரக்கும்
இராஜ்யங்களின் வரலாற்றை, ஒவ்வொரு அம்சமாகவும் நினைவிற்கு
வரவழயைங்கள். அரசியல்வாதிகளயையும், ஆலோசனவைக்
கூழ்க்களயையும், வல்லமயைள்ள படவைகளயையும் நோக்கங்கள்;
மனிதரின் பரெமயைதைத் தாழ்த்தவும், மனித மகிமயைதை மண்ணில்
தள்ளவும் தவேன் எவ்வாறு சயெல்பட்டார் என்பதைப் பாரங்கள்.
தவேனே ஓரவனே மகத்தவமள்ளவராகச் சித்தரிக்கப்பட்கிறார்.
தீர்க்கதரிசியின் தரிசனத்தில், அவர் ஓரவன் வல்லமயைள்ள
ஆட்சியாளனைத் தள்ளிவிட்ட, மற்றொருவனை எழப்புகின்றவராகக்
காணப்பட்கிறார். அவர் பிரபஞ்சத்தின் பரேரசராகவும், தமத நித்திய
இராஜ்யத்ததை நிறுவப்போகிறவராகவும்
வளெளிப்படத்தப்பட்கிறார்—பூர்வநாட்களானவர், ஜீவனள்ள தவேன்,
சகல ஞானத்திற்கும் ஆதாரமானவர், நிகழ்காலத்தின் ஆட்சியாளர்,

எதிர்காலத்தை வளையப்படுத்துகிறவர். மனஷன் தன் ஆத்தமாவை மாயக்கே உயர்த்திக்கொள்ளும்போது, அவன் எவ்வளவு அற்பனும், எவ்வளவு பலவீனனும், எவ்வளவு கறுகிய ஆயுடையவனும், எவ்வளவு தவறிழைக்கிறவனும், எவ்வளவு கற்றவாளியும் ஆவான் என்பதை வாசித்த உணர்வுகள்.”

ஏசாயாவின் மூலம் பரிசுத்த ஆவியானவர் நம்மடையை கவனத்தின் முதன்மைப் பொருளாக தவேனை—ஜீவனள்ள தவேனை—சுட்டிக்காட்டுகிறார்; அதாவது, கிறிஸ்துவில் வளையப்படுத்தப்பட்ட தவேனை. “நமக்கொரு கழந்தை பிறந்தது, நமக்கொரு குமாரன் கொடுக்கப்பட்டார்; ஆட்சி அவரடைய தோளின்மேல் இரக்கம்; அவரடைய நாமம் அதிசயமானவர், ஆலோசகர், வல்லமையுள்ள தவேன், நித்திய பிதா, சமாதானப் பிரபு என்று அழைக்கப்பட்டம்” [ஏசாயா 9:6].

“தவேனிடமிருந்த நரேடியாகத் தானியலே பற்றை ஒளி, விசுவேமாக இந்த இறுதி நாட்களுக்காக அளிக்கப்பட்டது. சிநாரின் பெரிய நதிகளான உலாய் மற்றும் இத்தகேலே நதிகளின் கரகையில் அவன் கண்ட தரிசனங்கள் இப்போது நிறவைறேம் செயல்முறையில் உள்ளன; முன்னறிவிக்கப்பட்ட சகல நிகழ்வுகளும் விரைவில் நிறவைறேவிட்டம்.” Manuscript Releases, volume 16, 333, 334.

பரிசுத்த ஆவியானவர் தானியலேன் கடசை தரிசனத்தின் தீர்க்கதரிசனத்தையும் அதனுடன் தொடர்புடைய “நிகழ்வுகளையும்” அளித்தபோது, முதல் அதிகாரம் (பத்த), கடசை அதிகாரம் (பன்னிரண்ட) போலவே, இறுதிக்காலங்களில் தவேனடைய ஜனங்களின் அனுபவத்தை பிரதிநிதித்தவப்படுத்தமாறு “விஷயங்களை அப்படியே வடிவமைத்தார்.” “சிறப்பாக இந்த இறுதி நாட்களுக்காக அளிக்கப்பட்ட” ஹித்தகேலே நதியின் வளையத்தை அமைக்கும் அந்த மூன்று அதிகாரங்களின் வடிவமைப்பு, “சத்தியம்” என்பதற்கான மூன்று-அடிக்க வரையறையைத் தாங்குமாறு திட்டமிடப்பட்டது. முதலாம் பகுதி கடசை பகுதியோடு ஒத்தப்போகவும், நடப்பகுதி கலகத்தை பிரதிநிதித்தவப்படுத்தவும் இரப்பதனால், எபிரயெ எழத்தமாலயின் முதல், பதிமூன்றாம், கடசை எழத்தக்களால் உரவாக்கப்பட்ட எபிரயெச் சொல்லான “சத்தியம்” என்பதின் அமைப்பை நாம் காண்பதோடு மட்டும்ல்லாமல், அல்பாவும் ஓமகோவும் உடைய கையொப்பத்தையும் நாம் காண்கிறோம்.

தானியலே அதிகாரம் பத்த, இரண்டாயிரத்த ஐந்நூற்ற இரபத ஆண்டுகளின் “chazon” தரிசனத்தையும், இரண்டாயிரத்த மூன்றநூ ஆண்டுகளின் “mareh” தரிசனத்தையும் இரண்டையும் புரிந்தகொள்ளும் ஒரு இலட்சத்த நாற்பத்த நான்கு ஆயிரம் பரேகைக் கறிப்படயாளப்படுத்துகிறது. அவர்கள் அந்த இரண்ட, தரிசனங்களையும் புரிந்தகொள்வதோடு மட்டும்ல்லாமல், “தோற்றத்தின்” ஸ்திரீலிங்கமும் காரணவினைத் தன்மையும் உடைய “marah” தரிசனத்தினால் உண்டாகும் விசுவாசத்தினாலான நீதிகூறப்பட்டதலின் அனுபவத்தையும்

உடயைவர்களாக இரக்கிறார்கள்.

“உடலுக்கே மட்டமல்ல, மனதிற்கும் ஆத்தமாவிற்கும் சூட, மயற்சியினாலே வலிமடை பறெப்படவது தவேனடயை நியாயமாகும். வளர்ச்சியை உண்டாக்கவது பயிற்சியே. இந்த நியாயத்திற்கிணங்க, மன மற்றும் ஆவிக்கரிய வளர்ச்சிக்கான சாதனங்களை தவேன் தமது வார்த்தையில் அரளியிரக்கிறார்.

“இந்த வாழ்க்கைக்கோ அல்லது வரவிருக்கும் வாழ்க்கைக்கோ மனிதர்கள் தகுதியுடயைவர்களாக ஆக்கப்படவதற்குத் தவேயான எல்லா கொள்கைகளும் வதோகமத்தில் அடங்கியுள்ளன. மலேயும், இக்கொள்கைகள் அனைத்தயையும் எல்லாரும் புரிந்தகொள்ள மடியும். அதன் பதோதனயை மதித்த உணரகிற மனப்பான்மையுள்ள யாரும் வதோகமத்திலிருந்து ஓர் பகுதியயைவது வாசிக்கயையில், அதிலிருந்து தமக்கு உதவியான ஓர் எண்ணத்தயைவது பறொமல் இரக்க மடியாத. ஆனால் வதோகமத்தின் மிகவும் மதிப்புமிக்க பதோதனை, அவ்வப்பதோது அல்லது ததொடர்பற்ற வகயையில் சயெய்ப்படும் ஆய்வினால் பறெப்படவதில்லை. அதிலுள்ள மாபறெம் சத்திய அமடைப்பு, அவசரமுள்ளவனாலதோ அலட்சியமான வாசகராலதோ உணர்ந்து அறியத்தக்கவாறு முன்வகைக்கப்படவில்லை. அதிலுள்ள அநகே பதொக்கிஷங்கள் மறேபரப்பிற்கு மிக ஆழத்தில் மறனைந்திருக்கின்றன; அவை விடாமயற்சியுடனான ஆராய்ச்சியினாலும் இடயைறாத மயற்சியினாலும் மட்டமதே அடயைப்பட மடியும். அந்த மாபறெம் மிழமயை உரவாக்கும் சத்தியங்கள், ‘இங்கதே கதொஞ்சம், அங்கதே கதொஞ்சம்’ என்று ததேிக் கண்டபிடிக்கப்பட்ட சகேரிக்கப்பட வணேட்டம்.” ஏசாயா 28:10.

“இவ்வாறு ஆராய்ந்து ஒன்றாகச் சறேக்கப்பட்டபதோது, அவை ஒன்றுக்கதொன்று மற்றிலும் ஏற்றவயைக இரப்பது காணப்படும். ஒவ்வதொரு சுவிசலேமும் மற்றவற்றிற்கான ஓர் நிறவைாகும்; ஒவ்வதொரு தீர்க்கதரிசனமும் வறேதொரு தீர்க்கதரிசனத்திற்கான விளக்கமாகும்; ஒவ்வதொரு சத்தியமும் வறேதொரு சத்தியத்தின் விரிவாக்கமாகும். யூத மார்க்க ஒழங்கின் முன்னுரவங்கள் சுவிசலேத்தினால் ததெளிவாக்கப்படகின்றன. தவேனடயை வார்த்தயையில் உள்ள ஒவ்வதொரு கொள்கைக்கும் அதற்கரிய இடம் உண்ட; ஒவ்வதொரு நிகழ்வுக்கும் அதற்கரிய பதொரத்தம் உண்ட. மலேயும், திட்டத்திலும் நிறவைறேறதலிலும் மிழமயைான இந்த அமடைப்பு, அதின் ஆசிரியரக்குச் சாட்சி தரகிறது. இப்படிப்பட்ட ஓர் அமடைப்பை எல்லயைற்றவரடயை சிந்தனை தவிர வறே எதவும் கரத்தாக்கவதோ வடிவமைக்கவதோ மடியாத.

“பல்வறே பகுதிகளை ஆராய்ந்து, அவற்றின் பரஸ்பர உறவைப் படிப்பதனால், மனித மனத்தின் உயர்ந்து திறன்கள் தீவிரமான சயெல்பாட்டக்குக் கதொண்டவரப்படகின்றன. இத்தகயை படிப்பில் ஈடபடகிற எவரும் மனவலிமயைை வளர்த்துக்கதொள்ளாமல் இரக்க

டிடியாத.

“சத்தியத்தை ஆராய்ந்த கண்டறிந்த அதை ஒன்றிணைப்பதிலயே வேதோகமம் பதிப்பின் அறிவுசார் மதிப்பு டிடிவதம் அடங்கியிருக்கவில்லை. டின்வகைக்கப்படும் கரத்தப்பொருள்களைப் புரிந்தகொள்வதற்குத் தவேயான டியற்சியிலும் அத அடங்கியுள்ளது. அன்றாட சாதாரண விஷயங்களில் டட்டமே ஈடிபட்டிருக்கும் டனம் சுரங்கிப்போயும் பலவீனமடந்தம் விட்கிறது. டகத்தானதம் தொலவைய்ந்த பரப்புடயைதமான சத்தியங்களைப் புரிந்தகொள்ளும் பணியில் அத ஒருபோதம் ஈடிபடித்தப்படாவிட்டால், காலப்போக்கில் வளர்ச்சியடயையும் வல்லமயை இழந்த விட்கிறது. இந்தத் தாழ்ச்சியிலிருந்த காக்கும் பாதகாப்பாகவும், வளர்ச்சியைத் துண்டும் உந்ததலாகவும், தவேனடயை வார்த்தயைப் பதிப்புக்கு ஒப்பானத வேறொன்றமில்லை. அறிவைப் பயிற்றவிக்வும் ஒரு சாதனமாக, வேதோகமம் வேறே எந்தப் புத்தகத்தினும், அல்லத மற்ற எல்லாப் புத்தகங்களையும் ஒன்றிணைத்ததினும் அதிக விளவைடயைதாகும். அதின் பொருள்களின் டகத்தவடிம், அதன் வாக்கூலங்களின் கண்ணியமிக்க எளிமயையும், அதன் உரவகங்களின் அழகும், வேறெதவும் இயலாதவாறு சிந்தனகளைத் தீவிரப்படித்தி உயர்த்தகின்றன. வெளிப்பாட்டின் அதிசயமிகு டகத்தான சத்தியங்களைப் புரிந்தகொள்ளும் டயற்சி அளிப்பதபோன்ற டனவல்லமயை வேறே எந்தப் பதிப்பும் அளிக்க டிடியாத. இவ்வாறு அளவற்றவரின் சிந்தனகளைோடி தொடர்புக்குக் கொண்டவரப்படும் டனம் விரிவடந்தம் வலிமபெற்றும் ஆகாமல் இரக்க டிடியாத.

“ஆவிக்஑ரிய இயல்பின் வளர்ச்சியில் வேதோகமத்தின் வல்லமை இன்னும் டனேமயானத. தவேனோடி ஐக்கியத்திற்காகச் சிரஷ்டிக்கப்பட்ட டனிதன், அத்தகயை ஐக்கியத்திலயே தன் உண்மயான வாழ்க்கயையும் வளர்ச்சியையும் அடயை டிடியும். தவேனிலே தன் உயர்ந்த டகிழ்ச்சியைக் கண்டடயையும்பிடியாகச் சிரஷ்டிக்கப்பட்ட அவன், இரதயத்தின் ஏக்கங்களை அமதைப்படித்தவும், ஆத்தமாவின பசியையும் தாகத்தயையும் திரப்திப்படித்தவும் வல்லதவை வேறெதிலும் கண்டடயை டிடியாத. நரேமயானதம் கற்பிக்கப்படத்தக்கதமான ஆவியுடன் தவேனடயை வார்த்தயை ஆராய்ந்த, அதன் சத்தியங்களைப் புரிந்தகொள்ள டற்பட்கிறவன், அதன் ஆசிரியரடன் தொடர்புக்குக் கொண்டவரப்படவான்; டலேம், அவனடயை சொந்தத் தரேவினாலல்லாமல், அவன் வளர்ச்சியின் வாய்ப்புகளுக்கு எந்த எல்லயையும் இல்லலை.”

“தன் பாணிகளின் பரந்த விரிவிலும் பொருள்களின் பல்வகமையிலும், ஒவ்வொரு டனத்தயையும் ஈர்க்கவும் ஒவ்வொரு இதயத்தயையும் அணகவும் ஏதோ ஒன்றவை வேதோகமம் கொண்டுள்ளது. அதன் பக்கங்களில் டிகப் பண்டயை வரலாறும், வாழ்வியலுக்கு டிக

நரெக்கமான வாழ்க்கை வரலாறும், அரசை நடத்தவதற்கான ஆட்சிக் கொள்கைகளும், கடிம்பத்தலை ஒழங்குபடத்தவதற்கான நியதிகளும் காணப்பட்கின்றன—மனித ஞானம் ஓர்போதம் ஈடசயெய டுடியாத கொள்கைகள். அதில் மிக ஆழமான தத்தவடும், மிக இனிமயானதமானவும் மிக உன்னதமானதமானவும், மிகுந்த உணர்ச்சிப்பூர்வமானதமானவும் மிகுந்த இரங்கத்தக்கதமானவும் கவிதயையும் அடங்கியுள்ளன. இவ்வாறு மட்டமே கரதப்பட்டாலும் சூட, எந்த மனித எழத்தாளரின் படபைபுகளயையும் விட அளவிட டுடியாத அளவுக்க மலோன மதிப்புடயைவயைாகவே வதோகம எழத்தக்கள் உள்ளன; ஆனால் அந்த மகத்தான மயைச் சிந்தனயைடனான அவற்றின் தடொடர்பில் அவை பார்க்கப்படும்போத, அவை அளவற்ற விரிவுடயைவயையும் அளவற்ற உயர்ந்த மதிப்புடயைவயையும் ஆகின்றன. இந்தச் சிந்தனயைின் வளெிச்சத்தில் நலோக்கப்படும்போத, ஒவ்வொர பொரளக்கும் புதிய டுக்கியத்தவம் உண்டாகிறது. மிக எளிமயைாகச் சலொல்லப்பட்ட சத்தியங்களுக்கள்ளும் பரலலோகம்பல உயர்ந்தம் நித்தியத்தலை உள்ளடக்கும் பரப்புடயைதமான கொள்கைகள் அடங்கியுள்ளன.”

“வதோகமத்தின் மயைக் கரப்பொரள், அதன் டுழ நுலிலுள்ள மற்ற எல்லாக் கரப்பொரள்களும் சுற்றிச் சறெிகின்ற பொரள், மீட்பின் திட்டமே ஆகும்; அதாவத, மனித ஆத்தமாவில் தவேனடயை சாயலலை மீண்டும் நிலநெறித்ததல். ஏதனே தலோட்டத்தில் உச்சரிக்கப்பட்ட தீர்ப்புக்கள் டுதன்டுதலாக வளெிப்பட்ட நம்பிக்கையின் சுட்டரயைலிரந்த, வளெிப்படத்தின விசலேத்தின் அந்த இறதியான மகிமயைான வாக்கத்தத்தம் வரயைில், ‘அவர்கள் அவரடயை டுகத்தபைப் பார்ப்பார்கள்; அவரடயை நாமம் அவர்களடயை நறெறிகளில் இரக்கம்’ (வளெிப்படத்தின விசலேம் 22:4), வதோகமத்தின் ஒவ்வொர புத்தகத்தினதம் ஒவ்வொர பகுதிக்கமான சாராம்சம் இந்த அதிசயமான கரப்பொரளின் விரிவடதைலே ஆகும்,—மனிதனின் உயர்த்தப்படதல்,—தவேனடயை வல்லமலை, ‘நம்டுடயை கர்த்தராகிய இயசே கிறிஸ்தவினால் நமக்க ஜயெத்தகைக் கொடக்கிற’ வல்லமலை. 1 கொரிந்தியர் 15:57.” Education, 123–125.

இப்பொழ்த மறேகலோள் காட்டப்பட்டள்ள அந்தப் பகுதியில், இலக்கியத்தின் எந்த நலோக்கிலிரந்த ஆராய்ந்தாலும், வதோகமம் எந்த மனிதப் படபைபயையும் விட அளவிட டுடியாத வகயைில் உயர்ந்தத என்று அடயைாளப்படத்தப்பட்கிறது. சகலோதரி வடை இவ்வாறு சூறினார்: “அதன் பக்கங்களில் மிகப் பண்டயை சரித்திரம்; வாழ்வியலுக்க மிக உண்மயைான வாழ்க்கைவரலாறு; அரசை நடத்தவதற்கும், கடிம்பத்தலை ஒழங்குபடத்தவதற்குமான ஆட்சிக்கலோட்பாடுகள்—மனித ஞானம் எப்பலோதம் ஈடசயெய இயலாத கலோட்பாடுகள் காணப்பட்கின்றன. அதில் மிக ஆழ்ந்த தத்தவம், மிக இனிமயைானதம் மிக உயர்ந்ததமான கவிதலை, மிக ஆவசேமிக்கதம் மிகுந்த இரங்கத்தக்கதமானதம் அடங்கியுள்ளன,” மலேம் “இத்தகயை கட்டமபைபை அளவற்றவரடயை

மனதைத் தவிர வறே எந்த மனமும் கரதவவோ உரவாக்கவவோ மடியாத” என்றும் சூறினார்.

இலக்கியத்தின் அமைப்பை வழங்கும் விதிகளை அடையாளப்படுத்தும் மனிதகலம் அங்கீகரித்த எல்லா விதிகளையும் வதோகமம் மீறிச் சல்கிறத. சாதாரணமான அல்லது தாழ்ந்த இலக்கியத்திலிருந்து மனித இலக்கியத்தின் சிறப்புமிக்க மகத்தான படபுகள் வரவை உள்ள வறேபாட்டை அடையாளப்படுத்துகின்ற மனிதகலப் பல்கலவைக்கழகங்களில் முன்வவைக்கப்படும் கோட்பாடகள் அனதைத்தையும் வதோகமம் விஞ்சி நிற்கிறது. இதவை மனதில் கொண்டு பார்க்கும்போது, மடி வதோகமத்தின் தீர்க்கதரிசனச் சாட்சியின் உச்சநிலையும் மகத்தான நிறவைமகிய ஒன்று தானியலேன் கடசை தரிசனத்தில் பிரதிபலிக்கப்படுகிறது என்பதை உணர்வது பொருத்தமானதாகும். அது தீர்க்கதரிசனச் சாட்சியின் மடிக்கல்லாகும்; மலேம் தானியலே 11ஆம் அதிகாரத்தில், 1ஆம் வசனத்தில் தடொடங்கி 12ஆம் அதிகாரம் 4ஆம் வசனம் வரவை தடொடரம் சாட்சிக்க நடுங்கிவரம் உச்சநிலவை மனித இலக்கியத்தில் எதுவுமில்லை.

வளெரிப்படுத்தின புத்தகத்தில், வதோகமத்தின் எல்லா புத்தகங்களும் ஒன்றுசரேந்த மடிவுறுகின்றன; மலேம் அந்த வளெரிப்பாட்டில் தானியலே புத்தகத்தில் உள்ள அதே தீர்க்கதரிசனக் கோடகள் மீண்டும் எடுத்தக்கொள்ளப்படுகின்றன. ஆனால் ஒன்றுவைொன்று சார்ந்த தடொடர்பில் பார்க்கும்போது, தானியலே புத்தகம் மதற் கறிப்பாகவும், வளெரிப்படுத்தினம் இறுதிக் கறிப்பாகவும் விளங்குகிறது. மதற் கறிப்பிலயே அனதைத்தம் இரக்கின்றன; தானியலே புத்தகத்திலும் அனதைத்தம் இரக்கின்றன; அந்தப் புத்தகத்தின் உச்சநிலவை ஹித்தகேக்கலே நதிக்கரயில் அளிக்கப்பட்ட தரிசனமலே ஆகும். அந்தத் தரிசனத்தில் பிரதிநிதித்தவப்படுத்தப்பட்ட நிகழ்வுகளின் உச்சக்கட்டம் நாற்பதாம் வசனத்தில் ஆரம்பித்த, பன்னிரண்டாம் அதிகாரத்தின் நான்காம் வசனத்தில் அந்தப் புத்தகம் மத்திரயைிடப்படும் வரயைில் தடொடர்கிறது. அந்த வசனங்கள், சிஸ்டர் வடைட் உட்பட, பண்டயை பரிசுத்த மனிதர்களால் எப்போதாவது உச்சரிக்கப்பட்டதலே அல்லது பதிவுசெய்யப்பட்டதலே ஆகிய எல்லா தீர்க்கதரிசன சத்தியங்களின் மகத்தான இறுதிக்கட்டத்தை பிரதிநிதித்தவப்படுத்துகின்றன.

அந்த மடிவிற்குத் தலமைவை செய்யும் பதினொன்றாம் அதிகாரத்தின் முன்னலேயான பகதி, அதலே அதிகாரத்தின் உட்பகதியில் உள்ள வரலாறுகளாகும்; அவவை, பதினொன்றாம் அதிகாரத்தின் கடசை ஆறு வசனங்கவைச் சரியாகப் புரிந்துகொள்ளச் சாட்சியமளிக்கின்றன. அங்கலே, இப்பலேது வல்லரசாகிய பாம்பு, மிரகம், பொய்தீர்க்கதரிசி என்ற மூவகவைச் சத்தரக்கள், மனிதரக்கக் கோடக்கப்பட்டிரக்கம் பரிசலேதனவைக் காலத்தின் மடிவிற்குத் உலகத்தவை நடத்திச் சல்கின்றனர். சகலேதரி வடைட் இந்த உள்ளிலவைத் தத்தவத்தவை

நரேடியாக அடையாளப்படுத்துகிறார்.

“நாம் இழப்பதற்கான நரேமில்லை. கலக்கமிக்க காலங்கள் எங்கள் முன்பாக உள்ளன. உலகம் யுத்தத்தின் ஆவியால் கிளர்ச்சியடந்தது. விரைவில் தீர்க்கதரிசனங்களில் சொல்லப்பட்ட கலக்கக் காட்சிகள் நடப்பெறும். தானியலே 11ஆம் அதிகாரத்திலுள்ள தீர்க்கதரிசனம் அதன் மூலமையான நிறுவனத்திற்கு கிட்டத்தட்ட வந்த சரேந்தள்ளது. இந்தத் தீர்க்கதரிசனத்தின் நிறுவனத்திற்கு நடப்பெற்ற வரலாற்றின் பெரும்பகுதி மீண்டும் நிகழும். முப்பதாம் வசனத்தில், ‘அவன் மனவரத்தமடந்த திரம்பி, பரிசுத்த உடன்படிக்கைக்கு விரோதமாகக் கொந்தளிப்பான்; அப்படியே செய்து, திரம்பி, பரிசுத்த உடன்படிக்கையைத் துறப்பவர்களோடு உடந்தையாக இரப்பான். படகை அவன் பக்கத்தில் நிற்கும்; அவர்கள் பலமாயிரந்த பரிசுத்த ஸ்தலத்தை அசுத்தப்படுத்தி, அன்றாட பலியை அகற்றி, பாழாக்குகிற அரவரப்பை நிறுவுவார்கள். உடன்படிக்கைக்கு விரோதமாகத் தன்மார்க்கமாய் நடப்பவர்களை அவன் புகழ்ச்சிகளினால் சீர்குலைப்பான்; ஆனாலும் தங்கள் தவேனை அறிந்த ஜனங்கள் பலமாயிரந்த வீரச்செயல்கள் செய்வார்கள். ஜனங்களில் புத்தியுள்ளவர்கள் அநகேரக்கு அறிவுறுத்தவார்கள்; ஆயினும் அவர்கள் அநகே நாட்கள் பட்டயத்தினாலும், அக்கினியினாலும், சிறைப்பிடிப்பினாலும், கொள்ளையினாலும் வீழ்வார்கள். அவர்கள் வீழும் போது, சிறித உதவியால் உதவிபெறுவார்கள்; பலரோ புகழ்ச்சிகளோடு அவர்களோடு சரேந்த கொள்வார்கள். புத்தியுள்ளவர்களில் சிலர் சோதிக்கப்படவும், சுத்திகரிக்கப்படவும், வணமையாக்கப்படவும், மடிவுக்காலம் வரக்கூடும் வீழ்வார்கள்; ஏனெனில் அத இன்னும் நியமிக்கப்பட்ட காலத்திற்காகவே இரக்கம். ராஜா தன் இஷ்டப்படி செய்வான்; ஒவ்வொரு தவேன்க்கும் மலோகத் தன்னை உயர்த்தி பெரிதபுத்திக் கொண்ட, தவேர்களின் தவேன்க்கு விரோதமாக அதிசயமான வார்த்தகைகளைப் பசேவான்; கொந்தளிப்பு நிறுவனத்தே வரையில் சமூகப்பான்; தீர்மானிக்கப்பட்டது நடப்பெறும்’ என்று சொல்லப்பட்டதுள்ள ஒரு வல்லமனை பற்றிக் கூறப்பட்டது. தானியலே 11:30-36.”

“இந்த வார்த்தகைகளில் விவரிக்கப்பட்டவற்றுக்கு ஒத்த காட்சிகள் நிகழும். தவேன்க்குப் பயமில்லாத மனிதர்களின் மனங்களைச் சாத்தான் விரைவாகத் தனது கட்டப்பாட்டக்கள் கொண்ட வரகிறான் என்பதற்கான சான்றகளை நாம் காண்கிறோம். ஆகையால், நாம் இப்போது கறிப்பிடப்பட்டதுள்ள அந்த உபத்திரவ காலத்திற்குள் நமனைந்த கொண்டிரக்கிறோம் என்பதால், எல்லாரும் இந்தப் புத்தகத்தின் தீர்க்கதரிசனங்களை வாசித்த உணர்ந்த கொள்ளட்டம்:

“அந்தக் காலத்தில் உன் ஜனத்தின் புத்திரரக்காக நிற்கும் மகாபிரபுவான மிகாவலே எழும்புவான்; அந்நரேமட்டம் ஜாதி உண்டானதுமதல் இதவரை இரந்ததில்லாத தன்பகாலம் உண்டாகும்;

அந்தக் காலத்தில் புத்தகத்தில் எழுதப்பட்டவர்களாயிரக்கிற உன் ஜனங்களில் ஒவ்வொருவரும் விடவிக்கப்படவார்கள். பூமியின் துளில் நித்திரைபண்ணுகிறவர்களில் அநகேர் விழித்தவ்வார்கள்; சிலர் நித்தியஜீவனக்காகவும், சிலர் நிந்தகைக்கும் நித்திய அரவரப்பிற்காகவும். ஞானவான்கள் ஆகாயவிரிவின் பிரகாசம்போலப் பிரகாசிப்பார்கள்; அநகேரை நீதிக்கள் நடத்தகிறவர்கள் நட்சத்திரங்களைப்போல என்றென்றகைக்கும் ஒளிர்வார்கள். ஆனாலும், தானியலே, நீ இந்த வார்த்தகைகளை அடதை வதை, மடிவுக்காலம்வரை இந்தப் புத்தகத்தை மத்திரைபோட; அநகேர் இங்கும் அங்கும் ஓடவார்கள், அறிவும் படுகும்.' தானியலே 12:1-4." Manuscript Releases, number 13, 394.

இந்தப் பகுதியில் சகோதரி வடை மதலில் தானியலே புத்தகத்தின் பதினொன்றாம் அதிகாரத்தை மறேகோள் காட்டி, பின்னர் "இந்தத் தீர்க்கதரிசனத்தின் நிறவைறேறமாக நடபைற்ற வரலாற்றின் படும்பகுதி மீண்டும் நிகழும்" என்ற கொள்கையை அடையாளப்படுத்தகிறார். அதன்பின் அவர் ம்ப்பதாம் வசனம் மதல் ம்ப்பத்தாறாம் வசனம் வரை நரேடியாக மறேகோள் காட்டி, "இந்த வார்த்தகைகளில் விவரிக்கப்பட்டவகைகக்கு ஒத்த நிகழ்ச்சிகள் நடபைறும்" என்ற அறிக்கையைத் தடாடர்கிறார். ம்ப்பதாம் வசனம் மதல் ம்ப்பத்தாறாம் வசனம் வரை அடையாளப்படுத்தி, அவ்வசனங்ககக்கு ஒத்த நிகழ்ச்சிகள் நடபைறும் என்ற சூறிய பின்பு, அவர் பரிசோதனகைக்காலத்தின் மடிவகை—அதாவது, பன்னிரண்டாம் அதிகாரத்தின் மதல் வசனத்தில் மிகாயலே எழுந்திரக்கிற நரேத்தை—அடையாளப்படுத்தகிறார். இவ்வாறு சயெவதன் மூலம், அவர் அந்த ஏழ வசனங்ககைத் தனித்தனியாகச் சட்டிக்காட்டி, மிகாயலே எழுந்திரக்கிறதற்கு உடனடியாக மன்பாக அமரைந்தள்ள வரலாற்றின் சூழலில் அவற்றகை நிறுத்தகிறார்.

ம்ப்பதாம் வசனத்திலிரந்த ம்ப்பத்தாறாம் வசனம் வரயிலான வசனங்களின் வரலாற்றயையும், அவகை தானியலே பதினொன்றாம் அதிகாரத்தின் நாற்பதாம் வசனத்திலிரந்த நாற்பத்தரைந்தாம் வசனம் வரயிலான வசனங்ககைபோட எவ்வாறு ஒப்புமயாக அமரைந்தள்ளன என்பதயையும் நாம் ஒன்றுக்க மறேப்பட்ட மறகை எடத்தரைத்திரக்கிறோம்; இப்போது, அந்த இறுதி ஆறு வசனங்களில் மீண்டும் மீளப் பிரதிபலிக்கப்படும் பதினொன்றாம் அதிகாரத்தின் பிற தீர்க்கதரிசன வரலாற்றுக் காலங்ககை ஆராயத் தடாடங்குவோம். ஆனாலும், அதற்கு மன், ம்ப்பதாம் வசனத்திலிரந்த ம்ப்பத்தாறாம் வசனம் வரயிலான வசனங்ககைம் நாற்பதாம் வசனத்திலிரந்த நாற்பத்தரைந்தாம் வசனம் வரயிலான வசனங்ககைம் உடயை ஒப்புமயின் ஒரு சரக்கமான சாராம்சத்தை மீண்டும் ஒருமறகை மன்வகைப்போம்.

ம்ப்பதாவது வசனம் புறமத ரோமத்திலிரந்த பாப்பரச ரோமத்திற்கான மாற்றத்தைச் சட்டிக்காட்டகிறது. அந்த மாற்றகால வரலாறு, 330, 508, 533,

538 ஆகிய ஆண்டுகள் ப்ோன்ற ததேிகளாை அடயாளப்படத்தம் பலவகயாள தீர்க்கதரிசனப் பக்திகளில் கறிப்பிடப்படகிறத. வதோகமத் தீர்க்கதரிசனத்தில் நான்காவத ராஜ்யத்திலிரந்த ஐந்தாவத ராஜ்யத்திற்கான மாற்றத்தில் வறே தீர்க்கதரிசன அடயாளங்களும் உள்ளன; ஆனால் டிப்பத்தொன்றாவத வசனத்தில், கி.பி. 496-ஆம் ஆண்டில் க்ளோவிஸ் ழலம் பிரதிநிதித்தவப்படத்தப்பட்டபடி, புறமத ரோம் பாப்பரச பதவிக்காக எழந்த நிற்கிறத. வசனத்தில் டதலில் க்ளோவிஸ் ழலம் பிரதிநிதித்தவப்படத்தப்பட்ட அந்தப் புறமத வல்லரசுகள், கி.பி. 508-ஆம் ஆண்டுக்கள், பாப்பரச பதவியின் எழ்ச்சிக்கதிரான எந்தப் புறமத எதிர்ப்பயையும் ("தினசரி") அகற்றும் பணியை நிறவைறேறகின்றன. அந்தக் காலங்களின் ப்ோர்கள், "வல்லமயைின் பரிசுத்தஸ்தலம்" என்ற சுட்டிக்காட்டப்பட்டபடி, அந்த வரலாற்றக் காலத்தில் ரோம் நகரத்திற்கு விரோதமாக அழிவை ஏற்படத்தகின்றன; மலேம் கி.பி. 538-ஆம் ஆண்டில், புறமத வல்லரசுகள் பாப்பரச பதவியை பூமியின் சிங்காசனத்தில் அமர்த்தகின்றன; பின்னர் அவள் ஆர்லியன்ஸ் பரேவயையில் ஞாயிறு சட்டத்தை நிறவைறேறகிறாள்.

டிப்பத்திரண்ட, டதல் டிப்பத்தாறு வரை உள்ள வசனங்கள், இரள் காலத்தின் ஆயிரத்த இரநூற்ற அறுபத ஆண்டுகளின்போத தவேண்டயை விசுவாசிகள்மலே பாப்பரசாட்சியம் நடத்தி வந்த கொலவைறெ நிறைந்த ப்ோரை அடயாளப்படத்தகின்றன. இறதியில், டிப்பத்தாறு ஆம் வசனத்தில் பாப்பரசாட்சியம் தன் டிடிவுக்க வரகிறத. நாற்பத ஆம் வசனத்தில், ரீகன் எதிர்கிறிஸ்தவோட, ஓர இரகசியக் கூட்டணியை அமதைதார்; இது 508 ஆம் ஆண்டினால் சுட்டிக்காட்டப்பட்டபடி, புராட்டஸ்டண்ட் மரபின் எதிர்ப்பு அகற்றப்பட்டிரந்த தரணத்தை கறித்தத. 496 இல் பாப்பரசாட்சிக்காக எழந்தநின்ற "படகைள்" ழலம் டன்மாதிரியாகக் காட்டப்பட்டதபோல, ரீகனின் நிதி ஆதரவும் இராண்ட வல்லமயையும் அதற்கரிய டன்னரவாக இரந்தன. ரோம் நகரத்தினால் சுட்டிக்காட்டப்பட்ட புறமத ரோமாவின் வல்லமயைின் பரிசுத்தஸ்தலத்தின் அழிவு, விராவில் வரவிருக்கம் ஞாயிற்றுக்கிழமசைச் சட்டத்தில் அமரெிக்க அரசியலமைப்பின் அழிவுக்கான டன்னரவாகும்; ஏனனில் அரசியலமைப்பே அமரெிக்க ஐக்கிய நாடகளுக்கான வல்லமயைின் பரிசுத்தஸ்தலமாகும். ஞாயிற்றுக்கிழமசைச் சட்டத்தின் ப்ோத, 538 ஆம் ஆண்டினால் சுட்டிக்காட்டப்பட்டபடி, பாப்பரசாட்சியம் மீண்டம் ஓரமுறை பூமியின் சிங்காசனத்தின் மலே அமர்த்தப்பட்டம்.

அப்பொழத, 538 டதல் 1798 வரை இரண்ட யுகங்களில் நிகழ்ந்ததபோல, தவேண்டயை உண்மயைள்ள மக்களுக்க எதிராக நடத்தப்பட்டம் கொலவைறெ நிரம்பிய ப்ோப்பாண்டவராட்சி தன்புறத்தலின் இறதிக்க காலப்பகதி ஆரம்பமாகும். இது, ஆயிரத்த இரநூற்ற அறுபத ஆண்டுகளாக சழித்த வந்த ப்ோப்பாண்டவராட்சி மரணக் காயத்தின் கோபத்தபைப் பற்ற 1798 ஆம் ஆண்டால் சுட்டிக்காட்டப்பட்டபடி, மிகலே எழந்த நிற்கும் வளையில் மனிதரக்கக் கொடக்கப்பட்ட கிரபைக் காலம் டிடிவுறுதலுக்க

வழிநடத்தம்.

இந்த ஆய்வை அடித்த கட்டரையில் தொடர்வோம்.

“ஒரு சமயத்தில், நியூயார்க் நகரத்தில் இரந்தபோது, இரவுக்காலத்தில் நான் வானத்தை நோக்கி மாடி மலே மாடியாக உயர்ந்து கொண்டிருக்கும் கட்டிடங்களை காணும்படி அழைக்கப்பட்டேன். இந்தக் கட்டிடங்கள் தீப்பிடிக்காதவையாக உறுதிப்படுத்தப்பட்டிருந்தன; மலேயும் அவை தங்களடையே உரிமையாளர்களையும் கட்டியவர்களையும் மகிமைப்படுத்தவதற்காக எழுப்பப்பட்டிருந்தன. இக்கட்டிடங்கள் மலேயும் மலேயும் உயர்ந்து கொண்டே சென்றன; அவற்றில் மிக அதிகச் செலவுடைய பொருட்களே பயன்படுத்தப்பட்டன. இந்தக் கட்டிடங்கள் யாரைக் சொந்தமோ, அவர்கள் தங்களுக்குள், ‘நாம் எவ்வாறு தவேனைச் சிறந்த முறையில் மகிமைப்படுத்தலாம்?’ என்று கேட்டக் கொள்ளவில்லை. கர்த்தர் அவர்கள் நினைவுகளில் இரக்கவில்லை.”

“இவ்வாறு தங்கள் சொத்தகளை முதலீடு செய்த வரகிறவர்கள், தங்கள் நடத்தை தவேன் காண்கிறபடியே காணக்கூடியவர்களாயிருந்தால் எவ்வளவு நன்று! அவர்கள் மாட்சிமையான கட்டிடங்களை கவித்த எழுப்புகின்றனர்; ஆனால் பிரபஞ்சத்தின் ஆட்சியாளரின் பார்வையில் அவர்களடையே திட்டமிடலும் யோசனைகளும் எவ்வளவு மூத்தனமானவை! அவர்கள் எவ்வாறு தவேனை மகிமைப்படுத்தலாம் என்று இதயத்தினதும் மனதினதும் எல்லா சக்திகளோடும் ஆராய்ந்து வரவதில்லை. மனிதனின் முதல் கடமையான இதயை அவர்கள் கண்மறந்துவிட்டார்கள்.”

“இந்த உயரமான கட்டிடங்கள் எழுந்தகொண்டிருக்கையில், அவற்றின் உரிமையாளர்கள், தமக்கிருந்த பணத்தைத் தம்மதைத் திரப்திப்படுத்தவும் தங்கள் அயலாரின் பொறாமையைத் துண்டவும் பயன்படுத்த முடிந்ததென உயர்வாங்கிய அகந்தையுடன் மகிழ்ந்தார்கள். இவ்வாறு அவர்கள் முதலீடு செய்த பணத்தின் பெரும்பகுதி வற்புறுத்தலினாலும், ஏழைகளை நசுக்கிப் பிழிந்தலினாலும் பெற்றுக்கொள்ளப்பட்டதாகும். வானத்தில் ஒவ்வொரு வாணிபப் பரிவர்த்தனைக்கும் கணக்கு வைக்கப்பட்கிறது என்பதை அவர்கள் மறந்துவிட்டார்கள்; ஒவ்வொரு அநியாயமான ஒப்பந்தமும், ஒவ்வொரு வஞ்சகமான செயலும் அங்கே பதிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. தங்கள் வஞ்சகத்திலும் ஆணவத்திலும் மனுவர் கர்த்தர் அவர்கள் கடக்க அனுமதிக்காத ஒரு நிலையை அடையும் காலம் வரகிறது; அப்போது யகெவாவாவின் நீடிய பொறுமைக்கும் ஒரு எல்லை உண்டா என்பதை அவர்கள் அறிந்தகொள்வார்கள்.”

“அடித்ததாக என் முன்னால் கடந்துசென்ற காட்சி தீ விபத்தின் எச்சரிக்கையாக இரந்தது. உயரமானதும் தீப்பிடிக்காதவை என்று கரதப்பட்டதமான கட்டிடங்களை நோக்கி மனிதர்கள், ‘இவை முற்றிலும் பாதுகாப்பானவை’ என்று கூறினர். ஆனால் அந்தக்

கட்டிடங்கள் பிசினால் செய்யப்பட்டவையாக இரந்ததபோல் எரிந்த அழிந்தபோயின. அந்த அழிவதைத் தடக்க தீயணைப்பு இயந்திரங்களால் எதவும் செய்ய மடியவில்லை. தீயணைப்புப் பணியாளர்களால் அந்த இயந்திரங்களை இயக்க மடியவில்லை.”

“கர்த்தரடயை காலம் வரம்போத, அகந்தயுள்ள, பரோசயுள்ள மனிதர்களின் இரதயங்களில் எவ்வித மாற்றமும் நிகழாமல் இரந்தால், இரட்சிக்க வல்லமையாயிரந்த அந்தக் கை அழிக்கவும் வல்லமையாயிரக்கும் என்பதை மனிதர்கள் அறிந்தகொள்வார்கள் என்று எனக்கு அறிவுறுத்தப்பட்டள்ளது. தவேனடயை கையை எந்த பூமியார்ந்த வல்லமையும் தடக்க மடியாத. தவேனடயை நியமிக்கப்பட்ட காலம் வந்த, அவரடயை நியாயப்பிரமாணத்தபைப் பொரட்படத்தாததற்கும் அவர்களின் சுயநலப் பரோசகைக்குமான பிரதிபலனை மனிதர்கள்மலே அனுப்பும்போத, அவற்றை அழிவிலிரந்த காப்பாற்றும் வகையில் கட்டிடங்களை எழுப்புவதில் எந்தப் பொரளும் பயன்படத்தப்பட மடியாத.”

“சமூகத்தின் தற்போதயை நிலயைக்கீழ் உள்ள காரணங்களை உணர்ந்த கொள்ளுகிறவர்கள், கல்வியாளர்களிலும் அரசியல்வாதிகளிலும் சூட, அநகேர் அல்லர். ஆட்சியின் கடிவாளங்களைப் பிடித்திரப்பவர்கள், ஒழக்கச் சீர்கடே, வறுமை, தரித்திரநிலை, மலேம் பரெகிக்கொண்டிரக்கும் சுற்றச்சயெல்கள் ஆகிய பிரச்சினகைக்கு தீர்வு காண இயலாதவர்களாயிரக்கிறார்கள். வணிகச் செயல்பாடகளை அதிகப் பாதகாப்பான அடிப்படயையில் நிலநிறுத்தவதற்கு அவர்கள் வீணாகப் போராடிக்கொண்டிரக்கிறார்கள். மனிதர் தவேனடயை வார்த்தயைப் போதனைக்கு அதிக கவனம் செலுத்தவார்களாயின், அவர்களதைத் திக்முக்காடச் செய்யும் பிரச்சினகைக்கான தீர்வை அவர்கள் கண்டடவைவார்கள்.”

கிறிஸ்தவின் இரண்டாம் வரககைக்கு முன்பாக உலகத்தின் நிலமை எப்படயிரக்கும் என்பதை வதோகமம் விளக்குகிறது. கொள்ளயையும் சுரண்டலும் மூலம் மிகந்த செல்வத்தைச் சரேத்தக் கொண்டிரப்பவர்களதைப் பற்றி இவ்வாறு எழுதப்பட்டள்ளது: “கடசை நாட்களுக்கென்று நீங்கள் பொக்கிஷத்தைச் சரேத்தவதைத்திரக்கிறீர்கள். இதோ, உங்கள் வயல்களை அறுத்த வேலைக்காரருக்குக் கொடக்கப்படாமல், நீங்கள் மோசடியினால் தடத்தவதைத் தூலி சூக்கரலிடுகிறது; அறுவடை செய்தவர்களின் சூக்கரல்கள் சனேகைளின் கர்த்தரின் செவிகளில் எட்டியிரக்கின்றன. நீங்கள் பூமியின்மலே இன்பவாழ்க்கை வாழ்ந்த, களித்திரக்கிறீர்கள்; வெட்டக்கான நாளில் போல உங்கள் இரதயங்களைப் பணைப்போஷித்திரக்கிறீர்கள். நீதிமானை நீங்கள் சுற்றஞ்சாட்டி கொன்றுவிட்டீர்கள்; அவன் உங்களுக்கு விரோதமாய் எதிர்த்தநிற்கவில்லை.” யாக்கோபு 5:3-6.

“ஆனால், காலத்தின் விரைவாக நிறைவேறிக் கொண்டிருக்கும் அடையாளங்கள் வழங்கும் எச்சரிப்புகளை வாசித்த உணர்கிறவர் யார்? உலகப் பற்றுள்ளவர்கள்மேல் அவை எந்தத் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தகின்றன? அவர்களின் மனப்பாங்கில் என்ன மாற்றம் காணப்படுகிறது? நோவாவின் காலத்த உலகத்தின் கியிரந்தோரின் மனப்பாங்கில் காணப்பட்டதவை அடிகமல்ல. உலகியலான வியாபாரத்திலும் இன்பவாழ்விலும் மூழ்கியிருந்த அந்தப் படுவெள்ளத்திற்கு மண்பட்டவர்கள், ‘வெள்ளம் வந்த அவர்களை எல்லாரையும் வாரிக்கொண்டபோகும்வரை அறியாமலிருந்தார்கள்.’ மத்தயே 24:39. அவர்களுக்கு வானத்திலிருந்த அனுப்பப்பட்ட எச்சரிப்புகள் இரந்தன; ஆனாலும், அவர்கள் கடேக மறத்தார்கள். இன்று கூட, தவேனடைய எச்சரிப்பு சத்தத்தை மற்றிலும் பொர்ட்படத்தாமல், உலகம் நித்திய நாசத்திற்குத் தரிதமாக ஓடிக்கொண்டிருக்கிறது.”

“உலகம் போர் ஆவியால் கிளர்ச்சியடந்ததுள்ளது. தானியலேன் பதினொன்றாம் அதிகாரத்தின் தீர்க்கதரிசனம் அதன் மூடியான நிறைவேற்றத்தக்க ஏறக்கறையை வந்தவிட்டது. விரைவில் தீர்க்கதரிசனங்களில் சொல்லப்பட்டள்ள கலக்கக் காட்சிகள் நிகழும்.”
Testimonies, volume 9, 12–14.